

VAN MENS TOT MENS

LEDENORGAAN VAN DE NEDERLANDSE VERENIGING VOOR MAATSCHAPPELIJK WERK 'HUMANITAS'
NUMMER 1 - VIJFTIENDE JAARGANG - MAART 1965

KANSSPEL

heet nu de loterij van Humanitas

Bij het gereedmaken van de kopij voor dit blad ontving het bestuur de vergunning tot het houden van zijn jaarlijkse financiële actie ingevolge de nieuwe wet op de kansspelen. Alvorens we verder gaan met mededelingen hierover, moeten we u wel eerst een verklarende woordenlijst voorzetten. De wetgever zal ongetwijfeld goede redenen gehad hebben voor het wijzigen van de namen voor alle gangbare begrippen. Het is nodig dat die termen bij ons allen bekend worden. Zonder voldoende voorlichting zou het publiek met al die nieuwe benamingen wel eens kunnen denken bij de neus genomen te worden.

In de praktijk is niets veranderd, lot heet nu deelnemingsbewijs, loterij heet nu kansspel, loterijbelasting heet nu kansspelbelasting, prijs blijft prijs, trekking heet nu prijsbepaling.

trekkingslijst heet nu prijsbepalingslijst

de wet waar we mee te maken hebben, heet nu geen 'Loterijwet' meer, maar 'Wet op de Kansspelen.' We weten na dit lijstje waar we over spreken. Het kansspel is begonnen. Iedereen die deelnemingsbewijzen wil bestellen, kan dit doen bij zijn bestuur ter plaatse of bij het Centraal Bureau. Er zijn 300.000 deelnemingsbewijzen, die tegen f 1,— per stuk verkocht worden. De prijsbepaling zal plaatshebben op 15 juni 1965.

Prijzen

Het pakket prijzen (gelukkig dat die

in de wet geen 'kansspel-meevallers' of iets dergelijks worden genoemd) is als volgt samengesteld:

Hoofdprijs: f 30.000,— in contanten, exclusief belasting.

2de prijs: een auto van f 5000,—.

2de en 4de prijs elk een bungalow-tent.

5de en 6de prijs elk een Puch-bromfiets.

7de t/m 10de prijs elk een fiets.

11de t/m 16de prijs elk een waardebon van f 25,— voor sportartikelen.

17de t/m 316de prijs: elk een vierkleuren-ballpoint in luxe-uitvoering.

Behalve de hoofdprijs en de andere prijzen is er voor alle deelnemers nog eens f 5000,— extra te winnen. De deelnemers moeten die secundaire loterij zelf op gang brengen. Aan ieder deelnemersbewijs (u weet nu toch wat dat is?) zit namelijk een briefkaartvormige coupon, die eraf gehaald kan worden. Deze coupon kan een zelfstandig lot-leven gaan leiden als de deelnemer op de witte plek vier cijfers schrijft. Indien die vier cijfers t.z.t. blijken overeen te komen met de vier laatste cijfers van het nummer waarop de hoofdprijs valt, ook wat de volgorde betreft, en waarom zouden ze dat niet, dan valt op dat couponnetje een extra-prijs van f 5000,—! De deelnemer moet wel dit secundaire gokje geldig maken door 50 cent extra aan postzegels op de coupon te plakken, dat wel. De coupon, die tevens briefkaart is, moet met de gevraagde postzegels en de oplossing aan het Centraal Bureau worden opgestuurd. Wie een lot, pardon, deelnemingsbewijs, koopt, gokt. Waar of niet? Waarom zou hij dan, A gezegd hebben, ook niet B zeggen. Hij kan er een reeks kosteloze vakanties mee verdienen, dat mag je van een douceurtje van f 5000,— toch zeggen! De Vereniging hoopt hier ook wat aan over te houden, dat zal u niet verborgen zijn gebleven... Het leuke is dat de deelnemers op deze afgeleide gokcoupon ook nog een prijsbepalingslijst (een trekkingslijst weet u wel?) kunnen bestellen. Wat een service!

Hoe verkopen we het

Het komt ons voor dat de verkopers van deelnemingsbewijzen straks wel het een en ander kunnen doen om het inzenden en bijplakken van deze extra-coupons te stimuleren. De aspirant-koper (waarmee u straks te doen krijgt) die de tegenstrijdigheid tussen zijn in te vullen vier cijfertjes en die van het eigen lotnummer opmerkt, moet behandeld worden met het ar-

3e nationale HUMANITAS-KANSSPEL

UW LOT VOOR HUN LEVENSLLOT

PRIS PER DEELNEMINGSBEWIJS F.1,—
HOOFDPRIJS
F. 30.000

U hebt een EXTRA KANS op een prijs van f.5000,— in de speciale attractie „VOORSPEL EN WIN”

DEELNEMINGSBEWIJZEN HIER VERKRIJGBAAR!

gument van 'risicospreiding'. Dat doen beleggers op de beurs ook, waar of niet? Een ander weer moet juist te horen krijgen dat hij van zijn kans op f 30.000,— een kans kan maken op een prijs van f 35.000,—; 't gaat om de aard van het beestje! Weér een ander potentiële koper zal weer sneller geroerd worden door de grote behoefte van Humanitas aan meer financiën. Bij hem moet men het gokelement laten rusten. Hij koopt wel één of meer deelnemersbewijzen, als hij hoort wat wij allemaal doen. Hij vindt ons werk goed? Nou dan.

De commercie

De 300.000 deelnemingsbewijzen worden jaarlijks voor het merendeel door ons eigen vrijwilligerskader verkocht. Weinig verenigingen doen ons dat na. Onze leden kunnen weliswaar (nog) niet de gehele omzet aan. Voor dat kleinere deel dat overblijft hebben we onze vaste commerciële verkoopadressen in het gehele land. Maar past u op, die zijn onmisbaar! Waarom we dat met nadruk zeggen? De meeste actieve afdelingen hebben dit jaar zelf het contact met die commerciële verkooppunten van het Centraal Bureau overgenomen, in de hoop er, vanwege de plaatsgenootschappelijke relatie, nog meer uit te kunnen halen. Dat is mooi gezegd, maar een afdeling die dit meent, kan niet meer terug. Wij schrijven over een en ander

uitvoerig in dit blad, omdat de commerciële verkoop van onze deelnemingsbewijzen ook nog uitgebreid kan worden, nu er zoveel afdelingssecretariaten bereid blijken te zijn de 'plaatselijke commercie' in te schakelen. Laat ons kansspel maar rustig vastlopen wegens uitverkoop. Dat is wat we willen. Iedere kleine of grotere zelfstandige ondernemer die in zijn zaak onze deelnemingsbewijzen (loten) 'mee wil nemen,' kan zich tot het landelijk of het plaatselijk secretariaat wenden om loten te gaan verkopen tegen een provisie van 5 pct. voor 10 tot en met 50 verkochte en afgerekende deelnemersbewijzen en 7½ pct. provisie voor alle daarboven afgerekende deelnemersbewijzen. Omgekeerd kunnen onze besturen overal trachten de "hand op verkopende winkeliers te leggen".

Kleine kadootjes

De hierboven zo geprezen kansspel-medewerkers worden niet vergeten. Zij kunnen een zak met 25 gouden tientjes winnen, of een zak met 15 gouden tientjes, of één met 10 gouden tientjes, of, drie van hen, elk een zak met 5 gouden tientjes. Zij kunnen dat bereiken omdat zij, met het verkopen en afrekenen van tien deelnemersbewijzen, één lot verwerven in de deelnemersloterij. Een echt 'kans-

Vervolg op pagina 2

Woorden en daden van het hoofdbestuur

Twintig jaar

De berichten gaan deze keer voornamelijk over voorlichting en meningsvorming.

1965 wordt weer een congresjaar. Op 30 en 31 oktober zullen de afgevaardigden van alle afdelingen in Hilversum bijeenkomen. Het hoofdbestuur is begonnen met de voorbereiding. Humanitas bestaat in 1965 twintig jaar. Geen jubileum, wel een belangrijke mijlpaal. Bij het tienjarig bestaan destijds verscheen onze eerste representatieve propagandabrochure, getiteld: '10 jaar maatschappelijk werk in opbouw'. Een journaliste, Jo Mannassen, stelde toen de brochure samen en schreef de tekst.

Bij het twintigjarig bestaan zal wederom een uitgave van Humanitas verschijnen. Maar nu wordt de brochure door het hoofdbestuur zelf geschreven.

Het verschil tussen beide manifestaties is duidelijk. De voorlichting aan het publiek is na de laatste, de tweede, tien jaar niet meer bij uitstek een journalistieke taak gebleven, maar steeds meer ook een beleidstaak geworden. Een ontwikkeling waarbij een ingetogen voldoening wel op z'n plaats is. Niet alleen heeft Humanitas zelf behoefte gekregen aan het kenbaar maken van de eigen mening over de taak en functie van het maatschappelijk werk in onze samenleving; de andere, grotere instellingen met een verwante taak vergen en verwachten dat tegenwoordig ook van ons.

Op vaktechnisch gebied zijn de voorafgaande jaren reeds een aantal meningvormende publikaties van Humanitas verschenen. Het bestuur heeft er behoefte aan nu op beleidsniveau de in Humanitas levende ideeën vorm te geven en te publiceren. Het congres in het vierde lustrumjaar is daar een goede gelegenheid toe.

Aandeel in nationale zaken

Eén van de belangrijkste centra in Nederland voor meningsvorming over het maatschappelijk werk in algemene zin is de Nationale Raad voor Maatschappelijk Werk. Hieronder volgt een greep uit de studie-onderwerpen waarbij Humanitas in mindere of meerdere mate betrokken is of is geweest, die daar aan de orde zijn:

'Revalidatie', 'Woning-maatschappelijk werk', 'Reorganisatie van de Nationale Raad', 'Ontwerp-wet op het maatschappelijk werk', 'Taakverdeling van de bij het maatschappelijk werk betrokken departementen', 'Social Administration', 'Voorlichting inzake de a-socialisteitsbestrijding'.

KANSSPEL

Vervolg van pagina 1

spel' dus, met alle voor- en nadelen, maar dan ook met waardevolle en leuke prijzen zoals u ziet. De medewerkers die 100 deelnemingsbewijzen verkopen en afrekenen, ontvangen een vierkleurenballpoint cadeau. 'In luxe-uitvoering', zegt onze afdeling Fondswerving. Binnenkort zullen onze leden door hun besturen benaderd worden om medewerking aan het kansspel (we wennen nog niet aan dat woord, je noemt je fiets ook geen rijwiel). Goed: of u mee wilt doen vraagt uw bestuur straks: kopen, doorverkopen, meeverkopen, laten verkopen, overhalen tot verkopen; alles mag; als het de voorraad — hoe heten ze ook weer — in Amsterdam maar doet slinken. Daarmee zet u iets van uw solidariteit als Humanitas-lid om in verwezenlijkking van onze doeleinden langs de omwegen van het geldverkeer.

Financiën

Over de loterij, nu officieel genaamd 'kansspel' volgens de nieuwe 'Wet op de kansspelen' (lees: loterijen), vindt u elders de nodige mededelingen.

In nauwe samenhang (helaas) met de bovengenoemde loterij staat een andere bestuurstaak: het maken van de begroting. Voor 1965. Het slagen van de loterij en het wegwerken van het jaarlijkse tekort zijn nog steeds de Jan Klaassen en Katrijn van ons bestuursbeleid.

Voorlichting

Een sterk naar voren komende taak is dus de voorlichting. Met de Verenigingsraad beraamt het hoofdbestuur met welke middelen, allereerst via een geïntensiverde interne communicatie, Humanitas meer en beter aan het grote publiek kan worden bekendgemaakt. Eén van de voornaamste oogmerken daarvan is de wens het *ledental sneller dan tot dusverre* op te voeren. Rendabele publieke voorlichting is moeilijk. Voorlichtingsvraagstukken gaan altijd over mensen. En dat zijn wispelturige media. Op weinig werkgebieden is het gevaar van energie- en geldverspilling door onberaden activiteit zo groot. Gesimplificeerd voorgesteld willen wij met onze voorlichting bereiken, dat de mensen die wij 'ons publiek' plegen te noemen, iets gaan zeggen of denken dat neerkomt op: 'Er is een "Humanitas", dus ben ik lid.' Hoe dat moet? Laten we ons verheugen als de meerderheid in onze vereniging overtuigd wordt, dat de begrippen 'handhaving' en 'groei', voor ons beleid in de nabije toekomst, onverbrekelijk bij elkaar horen. Het algemeen in Nederland levende verlangen naar verdergaande institutionalisering en consolidatie van de positie van het maatschappelijk werk in de samenleving noopt ons tot heel wat méér dan handhaven. Handhaven alléén zou achteruitgang betekenen. Het eerste programmapunt voor onze voorlichtingstaak is hiermee al aangediend. Iemand die zegt: 'Humanitas is de grootste "vereniging" voor maatschappelijk werk,' spreekt geen onwaarheid, maar brengt tevens een sneeuwbal van verplichtingen aan het rollen. Het bestuur van de afdeling Coevorden heeft dat, zonder daar tevoren nadrukkelijk op gewezen te zijn, bijzonder duidelijk gezien. Leest u op blz. 4 in dit blad, wat dit bestuur, reeds eerder zo geprezen om zijn record-lotenverkoop in 1964, gedaan heeft met de trits verantwoording, voorlichting en ledenwerving. Nog kort enkele andere bestuurszaken:

- Het hoofdbestuur heeft voor alle beroepsmedewerkers een WA-verzekering afgesloten.

- Het voorgedijwerk van Humanitas wordt sinds kort geleid door een bestuurscommissie, onder voorzitterschap van mr. G. Ebbeling, die namens het hoofdbestuur het dagelijks

beleid van het voorgedijwerk in handen heeft. Deze commissie houdt zich alleen met deze taak bezig en heeft op gezette tijden contact met het hoofdbestuur.

- Op 6 maart heeft een conferentie plaatsgehad voor gewestelijke bestuursleden, bestuursleden en 'grootstedelijke' afdelingen en vertegenwoordigers van Humanitas in opbouworganen en soortgelijke instellingen. Het Landelijk Adviesorgaan Maatschappelijk Opbouwwerk zal de resultaten van de conferentie in studie nemen en daarna het hoofdbestuur adviseren inzake het beleid in de hier genoemde samenwerkingszaken. In de toekomst hoopt het hoofdbestuur aandacht te kunnen wijden aan de volgende onderwerpen:

- een onderzoek naar de taak van Humanitas in het Rijnmondgebied;

- hulp aan buitenlandse arbeidskrachten;

- de supervisie aan maatschappelijk werkers;

- onze deelname aan het Plaatselijk Maatschappelijk Contact;

- samenwerking met het 'Jeugd- en buurtwerk';

- en ... (is het nog nodig dit te schrijven?)

- financiën.

De Verenigingsraad en de voorlichting

Op 13 februari is de Verenigingsraad weer bijeen geweest. Het hoofdbestuur heeft grote waardering getoond voor deze nu reeds onvervangbare en onmisbare vorm van contact en — dit vooral — van informatie-over-enweer, die op andere wijze niet of pas veel later zou kunnen worden uitgewisseld. Op de laatste vergadering heeft de raad h.t. bestuur geadviseerd inzake: samenwerking als algemeen probleem en de organisatie en uitbouw van het apparaat van de landelijke Stichting Bureaus voor Levens- en Gezinsmoeilijkheden op humanistische grondslag. 's Middags is de (interne en externe) Voorlichting als instrument van de — tegelijkertijd tot plicht verklaarde — vooruitgang in draagkracht van Humanitas aan de orde geweest. De inleiding van de heer Van Grootheest over dit onderwerp 'viel goed', om het zo te zeggen. De voorzitter van 'Coevorden', die de Drentse afdelingen vertegenwoordigt, was onkundig van de inleiding, ter vergadering getogen met een afgerond bewijs in zijn zak van de voorlichtende en tegelijkertijd ledenwervende activiteit van de om het afdelingsbestuur en beleid gegroepeerde vrijwilligers ter plaatse. Het leek wel of hij met de secretaris had afgesproken ter vergadering de gezondheid en uitvoerbaarheid van diens in zijn

inleiding verwerkte ideeën aan te tonen. In zijn inleiding heeft de secretaris de toekomstige ontwikkeling in het Nederlandse maatschappelijk werk, voor zover die nu zichtbaar is, als uitgangspunt genomen voor het in korte trekken schetsen van enige beleidstaken bij de ontwikkeling van Humanitas. Een grote uitbreiding van het draagvlak is, volgens de heer Van Grootheest, voor handhaving van ons werk in de toekomst een dwingende eis. De subsidiepolitiek van de overheid stelt ons vanzelf voor die opgave. Een belangrijk instrument daarbij is zijns inziens goede voorlichting. Want alleen daarmee, vooropgesteld dat een efficiënte combinatie bereikt wordt van voorhanden plaatselijke communicatiekanalen en het Humanitas-apparaat (zoals in Coevorden), kan het publiek en Humanitas rendabel bij elkaar gebracht worden. (Zie blz. 4). De inleiding van de secretaris richtte vooral de schijnwerper op de beleidsvrijwilliger. Dat leek ons wel goed. Naast het vele puzzelen dat we (te recht) doen over de verhouding vrijwilliger-beroepsmaatschappelijk werker zal toch ook aandacht moeten worden gewekt en blijven bestaan voor de vele (en volgens de heer Van Grootheest groeiende) taken bij het beleid, bij de 'public relations' en bij de versteviging van ons draagvlak. Niet omdat onze visie op de individuele hulpverlening zou moeten veranderen, maar omdat aldus de onmisbaarheid voor ons maatschappelijk werk, van de beleidsencadrering en van het draagvlak, bestaande uit duizenden leden, niet uit het gezichtsveld van de specialisten mag raken. Versteving van genoemd kader is essentieel voor de groei van ons hulpverleningsapparaat in de toekomst. Pas als het leger van leden en medewerkers zó groot is dat het publiek kan komen tot een zekere identificatie van deze (door zijn omvang dus niet meer te negeren) groep in ons volk met de ons *namens* het volk subsidiërende overheid, is het beeld bij het publiek dat wij voor Humanitas als vereniging en beweging nastreven, pas naar onze zin. Zo bleek dat op de vergadering van de verenigingsraad.

Met enkele korte zinnen hebben we hierboven getracht weer te geven welke motieven en gedachten momenteel in bestuurskring leven in verband met het beleid in de nabije toekomst. De vergaderingen van de Verenigingsraad duren een dag! Volledigheid is bijna altijd saai en het Centraal Bureau kan iedereen die nadere inlichtingen wenst van dienst zijn. De verslagen van de besprekingen in de Verenigingsraad zullen bovendien van nu af ook aan alle plaatselijke besturen worden gezonden.

Universele verklaring van de Rechten van de Mens (IV)

Artikel 9. Niemand zal onderworpen worden aan willekeurige arrestatie, detentie of verbanning.

Artikel 10. Een ieder heeft in volle gelijkheid recht op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak door een onafhankelijke en onpartijdige rechterlijke instantie bij het vaststellen van zijn rechten en verplichtingen en bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem ingestelde strafvervolgning.

Artikel 11. (1) Een ieder die wegens een strafbaar feit wordt vervolgd, heeft er recht op voor onschuldig gehouden te worden, totdat zijn schuld krachtens de wet bewezen wordt in een openbare rechtzitting, waarbij hem alle waarborgen, nodig voor zijn verdediging, zijn toegekend.

(2) Niemand zal voor schuldig gehouden worden aan enig strafrechtelijk vergrijp op grond van enige handeling of enig verzuim, welke naar nationaal of internationaal recht geen strafrechtelijk vergrijp betekenden op het tijdstip waarop de handeling of het verzuim begaan werd. Evenmin zal een zwaardere straf worden opgelegd dan die welke ten tijde van het begaan van het strafbare feit van toepassing was.

Bejaardenhuisvesting

Jan Meertenshuis Rotterdam

Ons blad heeft steeds de goede gewoonte vol kunnen houden in ieder nummer één van de bejaardenhuisvestingsprojecten van Humanitas of de HSHB te behandelen. Op januari 1965 is het 'Jan Meertenshuis' in Lombardijen, Rotterdam onder grote belangstelling officieel in gebruik genomen. Een dag van grote voldoening voor het actieve stichtingsbestuur, bestaande uit:

R. Laan jr., voorzitter;
L. J. Dijkers, secr.-pennm.;
J. Andeweg;
K. Bosma;
mevrouw drs. J. Dekhuijzen-Zeehuisen;
J. H. Kranendonk;
G. Rietveld;
mevrouw M. Blok-Wouts;
mevrouw P. C. van Dijk-Kersen;
mevrouw drs. M. Foort;
H. J. Kielmar;
mevrouw S. M. Krijgsman;
drs. A. J. Lemis;
J. Melk;
W. Slappendal;
G. Spronkers;

S. H. Wieringa;
S. Braadbaart, arts, adviseur.

De nevenstaande foto van het huis behoeft geen nadere toelichting meer. De redactie wij deze keer eens afwijken van de vorm waarin tot dusverre, op min of meer huisvrouwelijke manier, een beschrijving van een nieuw tehuis in dit blad werd gegeven. We laten, om de accommodatie van een bejaardentehuis eens van een heel andere kant te kunnen bekijken, hieronder een beschrijving van het gebouw volgen die wij aantreffen in het vakblad 'Stedebouw' van 29 januari 1965, dat wordt uitgegeven door J. A. van 't Hoen in Rotterdam.

De redactie heeft dit stuk met interesse gelezen en er zeer veel behagen in geschept, één van onze bejaardentehuizen eens te bekijken door de aan- en afvoerbuizen van gas, water en verwarming en om tot de problemen van de bejaardenhuisvesting door te dringen via gevelgroepen, tappunten, retourleidingen, stookinrichtingen en de keukeninrichting. We laten verder 'Stedebouw' aan het woord.

De geschiedenis van Humanitas en mr. H. Boasson

Het is de laatste jaren een journalistieke gewoonte te speuren naar 'de tien-dit-of-dat'. U weet wel de tien best geklede (vrouwen), de tien snelste (fietsers), de tien meest verkochte (grammofoonplaten), de tien grootste (schepen), enzovoorts. Op die manier behoort mr. H. Boasson tot de tien sterkste beleidsmannen van Humanitas. Daarmee verkeert hij in het goede gezelschap van mr. dr. J. in 't Veld (18 jaar). Na 15 jaar vrijwillig beleidswerk heeft hij in 1964 deze taak neergelegd.

Achter zijn (Boassons) soepele en hoffelijke bijwijlen zeer vrolijke wijze van omgaan met zijn medewerkers en vrienden gaat de kracht schuil waarop wij hierboven zinspelen. Wie met hem heeft samengewerkt, kent zijn vasthoudendheid, waar het er om gaat moeilijke problemen de baas te worden. Enige malen heeft de heer Boasson dan ook, op verzoek van het hoofdbestuur, baanbrekend werk en pioniersarbeid als sectievoorzitter verricht. Het begon in 1953, twaalf jaar geleden (daarvoor was mr. H. Boasson al commissielid) met het sectievoorzitterschap voor gezinsverzorging. Hij combineerde dit werk toen nog met het lidmaatschap van het "Centraal Bestuur". Tot 1957 heeft hij landelijk de gezinsverzorging geleid. Met zijn toenmalige rechterhand, de sectiesecretaresse mevrouw H. J. Roes, heeft hij de sectie van een (zinvol) improviserend instrument tot het oprichten van afdelingen met gezinsverzorging, gemaakt tot een waarlijk landelijk adviesorgaan, waarin de taak van het streven-naar-verdieping en het vooruit-denken ging overheersen. De afdelingen hebben in die opbouwjaar bijzonder veel nut gehad van de praktische adviezen van de sectie en zij hebben geprofiteerd van de vele, goed voorbereide en druk bezochte, voorlichtings- en vormingsbijeenkomsten. Veel plaatselijke leiders en leidsters van dit arbeidsintensieve werk zijn in deze periode 'opgeleid' met directe hulp van de landelijke sectie. Ook de sectie Bejaardenzorg, door zijn nieuwe voorzitter bij voorkeur beschreven als zorg voor de oudere mens (omdat hij een hekel aan het woord

bejaarden heeft) heeft een moeilijk stuk advieswerk voor zijn voorzitter en medewerkers opgeleverd. Weer moest veel van de grond af opgebouwd worden.

Pas in 1962 kreeg de sectie haar eigen bezoldigde secretaris met een volle dagtaak. Toch nam de sectie vóór die tijd het initiatief tot het oprichten van de SOB. (De Stichting Opleidingen Bejaardenzorg, waaraan ook onverbrekkelijk de naam van drs. N. F. A. de Graan verbonden is). Ook kwam in dezelfde periode in het kaderoragan een schat aan voorlichtende artikelen te staan, waarvoor in de sectie mede het denkwerk was verricht. Eén van de belangrijkste taken die de in de loop van 1964 afgetreden voorzitter Loasson zich zelf stelde, was o.m. het op gang brengen van huisvestingsvoorzieningen voor oudere mensen. Dat is ook gebeurd, al is het nog steeds veel te weinig. Overal in het land worden tehuizen gebouwd of is men met plannen of initiatieven ter zake bezig in Humanitaskring. Wij kunnen ons evenwel voorstellen dat, vooral op het gebied van organisatievorm en beheer, nog een groot aantal wensen van de heer Boasson on vervuld zijn gebleven. Het gaat bij de huisvestingszaken om miljoenenbedragen en zodra dat het geval is, werken er veel meer en sterkere krachten van allerlei richtingen op het gezamenlijk streven in dan bij minder kosten verslindende hulp- en voorzieningsprojecten. De afgetreden sectievoorzitter heeft meermalen blijk gegeven dit verschijnsel met een realistische opvatting te bezien, maar de idealist in hem heeft toch altijd heel bewust geleefd en vele zorgen gedragen in het spanningsveld tussen de wensen van het Vak en de mogelijkheden van de Organisatie. En dat is een hele opgave geweest.

In die vijftien jaar is bijzonder veel verricht en we weten dat de heer Boasson nog een hele waslijst van zaken had die nog aangepakt moeten worden, onder meer zinvolle arbeid voor bejaarden, verbetering van het niveau van de ontspanning, de bevoor-

Vervolg op pagina 4

HET JAN MEERTENSHUIS IN LOMBARDIEN IN GEBRUIK GENOMEN

Een bijzonder comfortabel woonoord voor bejaarden is kort geleden officieel in gebruik gesteld en wel door de Rotterdamse wethouder voor Sociale Zaken- en Volksgezondheid, de heer G. Z. de Vos.

Het pand is gebouwd in opdracht van de Stichting 'Humanitas'. Het ontwerp ervoor werd vervaardigd door het architectenbureau J. H. Kranendonk en W. Smewie te Rotterdam. De bouw werd binnen twee jaar uitgevoerd door de Arbeiders-Coöperatie voor het Uitvoeren van Werken ACB, eveneens te Rotterdam gevestigd.

Het was op 11 december 1962 dat de voormalige wethouder van Openbare Werken, de heer J. Meertens, de eerste paal sloeg voor dit fraaie gebouw. Gaarne willen wij van deze plaats onze vreugde erover uitspreken dat hij het mag beleven, dat een dergelijk mooi en doeltreffend gebouw zijn naam draagt en zal doen voortleven bij het nageslacht. Helaas kon hij wegens ziekte niet bij de officiële opening aanwezig zijn.

Het woongebouw, dat volledig naar de eisen des tijds is ingericht, omvat 216 kamers voor alleenstaanden en 16 kamers voor echtparen. Voorts zijn er 55 flats voor echtparen en ook nog 14 flatjes voor zelfstandige alleenwonenden.

In totaal biedt het gebouw plaats aan 372 bejaarden, die op hun beurt 251 grotere woningen in de stad hebben vrijgemaakt. In totaal werden er 1750 aanvragen van gegadigden voor dit flatgebouw ontvangen.

De bewoners beschikken voorts over een ruime recreatiezaal met een oppervlak van 200 m², parterre gelegen. Behalve deze recreatiezaal zijn er nog kleinere recreatieruimten op iedere verdieping, groot 32 m². Deze zijn voorzien van gemakkelijke stoelen en een mooie blauwe vloerbedekking. Het pand telt in totaal negen woonlagen. Een groot aantal balkons verlevendigt de gevel.

Wat betreft de leefbaarheid van de diverse wooneenheden, zij nog het volgende vermeld:

Iedere wooneenheid heeft een sanitaire inrichting, d.w.z. een toilet met een pantry.

Dit bracht natuurlijk problemen met zich mee voor het afvoersysteem. Hiervoor heeft de installateur, mede dank zij de vooruitstrevende medewerking van Bouw en Woningtoezicht, voor het eerst, na langdurige beproevingen, gebruik kunnen maken van polyvinyl afvoerbuizen van Italiaans fabrikaat door het gehele gebouw, tot aan de begane grond

(plafond), waar deze leidingen overgaan in de traditionele gegoten ijzeren buis.

In deze sanitaire inrichting is verder het tappunt voorzien van een mengkraan voor warm en koud water. Het gehele gebouw is namelijk voorzien van een centrale-warmwatervoorziening.

Het warme tapwater echter komt niet warmer dan ca. 50°C bij de tappunten, waardoor het voor de bewoners onmogelijk wordt zich ernstig te branden.

Het stemt tot verheugen dat voor een gebouw als dit een in aanschaf en exploitatie voordelig zijnd systeem ontwikkeld is, dat het mogelijk heeft gemaakt binnen de door het rijk en gemeente gemaakte ramingen een automatisering toe te passen.

De temperatuur der wooneenheden wordt bereikt door middel van een moderne radiator met een hoog rendement.

Het gehele gebouw is in wezen verdeeld in vijf groepen, de begane grond, en vier gevelgroepen, welke elk apart door middel van een buitentemperatuervoeler in die gevel, de watertemperatuur naar de radiatoren regelen. Elke groep is verder per verdieping afsluitbaar en aftapbaar, waardoor het ons mogelijk was reeds vorige

winter de gehele onderbouw en ca. drie verdiepingen te verwarmen, hetgeen er mede aan heeft bijgedragen dat deze bouw binnen het tijdschema is gereedgekomen.

Het leidingsysteem dat voor dit soort gebouwen ontwikkeld is, berust op een door de installateur in samenwerking met enige Deense ingenieurs verder ontwikkeld, gepatenteerd Zweeds waterverdeelstelsel voor de radiatoren, waardoor het niet meer noodzakelijk is een aparte aanvoer- en retourleiding te monteren.

In oorsprong en dit was reeds in 1961, zou voor de gehele stookinrichting olie gebruikt worden. Later is men overstapt op gas.

Reeds een jaar geleden kon de eerste grote volautomatische gasbrander, welke uit Duitsland geïmporteerd is, in bedrijf worden gesteld. Deze verbruikt circa 200 m³ gas per uur, dit mede dank zij de goede samenwerking met het Rotterdams Energiebedrijf (afdeling Gas).

Thans zorgen drie grote volautomatische gasbranders met een gezamenlijk verbruik van ca. 500 m³ gas per uur (ca. 3000 potkachtjes) voor verwarming, warm en heet tapwater, kookstoom en warmte voor de automatisch geregelde ventilatie van de grote keuken.

De geschiedenis

Vervolg van pagina 3

dering en continuering van de zelfstandigheid. Laten we hopen dat spoedig capabele mensen zijn taak en die van zijn secretaris kunnen overnemen en het zo goed begonnen werk voortzetten. (De secretaris werd in de afdeling Amsterdam tot directeur benoemd). De redactie van dit orgaan acht het een voorrecht de heer Boasson te huldigen voor zijn vijftien welbestede jaren als vooraanstaand vrijwilliger. Vooral omdat slechts weinigen weet hebben van het problemenveld van dit werk; omdat in het bejaardenwerk nog zoveel in beweging is; omdat de in gang zijnde institutionalisering van voorzieningen onvoorspelbare invloeden op het hier bij uitstek als complementair bedoelde hulpverleningswerk uitoefent; omdat de bejaarden nog in veel opzichten een achtergebleven groep zijn en omdat het knap werk geweest is te midden van deze wisselvallige invloeden inspirerend voorop te gaan. v.s.

Coevorden bewijst het

Coevorden bewijst dat je ook als kleine afdeling tot bijzondere dingen kunt komen. Want wie gedacht mocht hebben dat het verkopen van meer dan 5000 loten in 1964 een uitschieter betekende, vergist zich. Op de laatstgehouden Verenigingsraadsvergadering namelijk verraste de voorzitter van de afdeling Coevorden het hoofdbestuur met de mededeling, dat zij er in de maand januari 65 geslaagd waren 110 nieuwe leden te winnen. Dit aantal heeft nog meer te zeggen, wanneer u bedenkt dat het aantal leden van de afdeling Coevorden tot de maand januari 65 bedroeg. Dat betekent dus meer dan een verdubbeling van het ledental, in geen langere periode dan één hele maand. Deze knappe prestatie krijgt nog meer reliëf, wanneer men bedenkt dat het totaal aantal inwoners van Coevorden niet meer bedraagt dan 11.000 en van deze 11.000 komt het merendeel niet of nauwelijks voor het lidmaatschap van Humanitas in aanmerking. Overigens zeggen de Coevordenaren: 'Dit is nog maar het voorlopig resultaat van onze actie, want we gaan door, zij het dan ook in een iets kalmer tempo.' Heel nuchter zeggen ze erbij: 'Wij moeten wel. Wij hebben als afdeling zoveel verplichtingen op ons genomen, dat we ons een klein ledental eenvoudig niet kunnen permitteren.' Tot die verplichtingen behoren o.a. dat men in Coevorden zelfstandig de gezinsverzorging ter hand heeft genomen, dat men voorts deelneemt in een stichting voor algemeen maatschappelijk werk en in een stichting 'Dagverblijf voor geestelijk en lichamelijk gehandicapte kinderen. Daar blijft het echter niet bij, want er wordt bovendien hard gewerkt aan een plan om in de grote vakantie dertig kinderen naar een vakantie-kamp van 'Humanitas' in het gewest Drenthe te zenden. U ziet het, Coevorden levert inderdaad het bewijs dat men ook in een kleine afdeling heel wat activiteit kan ontplooiën.

Wie kan onze afdeling Voogdij helpen aan gebruikte

eenvoudige speelgoed

spoorwegjes

lieft met materiaal en garnering, van zijn oudere kinderen? Toezending gaarne aan Centraal Bureau. Afhalen kan ook in veel gevallen geregeld worden.

Het congres in 1965

Het tweejaarlijkse congres van Humanitas zal gehouden worden op 30 en 31 oktober te Hilversum in de zalen van 'De Karseboom' te Hilversum.

Het ledental van Humanitas

Humanitas heeft nu 19.500 leden. Het is geen vraagstuk meer of we de 20.000 leden zullen halen op het a.s. congres, alleen is de vraag hoe ver we eroverheen zullen zijn.

De contributieverhoging

Van veel kanten heeft de redactie vernomen dat de verhoging van de contributie in 1965 door de leden op positieve wijze is opgevangen en dat als nevengevolg van de methode van berichtgeving veel leden vroeger dan anders hun contributie hebben voldaan. Omdat het hoofdbestuur het initiatief heeft genomen, heeft de landelijke kas wat meer afdelingscontributies dan anders te verwerken gekregen. Deze betalingen worden natuurlijk doorgegeven naar de afdelingskas waar zij thuishoren.

Een nieuw bureau voor het gewest Noord-Holland in Haarlem

Het bureau van het gewest Noord-Holland genaamd: 'Provinciaal Bureau in Noord-Holland van Humanitas' is op 22 februari door onze voorzitter geopend. Dan is de tekst voor dit blad reeds ter perse, dus nadere bijzonderheden volgen te zijner tijd. In het bureau zijn gehuisvest de directrice van het gewest, de maatschappelijk werkadviseuse van het gewest, de maatschappelijk werkster voor de gezinsvoogdij in het arrondissement Haarlem en de administratie van beide diensten.

Nieuwe afdelingen

In Gelderland is de oprichting van de afdeling Neder-Veluwe een feit. In deze streekafdeling zijn opgegaan de oude afdelingen Ede, Wageningen en Renkum. In Groningen is de afdeling Ha-

ren opgericht. Er zijn reeds ongeveer 100 leden, dus levensvatbaar is de afdeling wel. Met de afdeling Groningen zijn van de aanvang af afspraken gemaakt tot samenwerking in alle gevallen waar dit nuttig en voordelig is. Ook in dit satellietstadje is de schaalvergrotingsgedachte niet over het hoofd gezien.

Het oor te luisteren

Humanitas en de publiciteit

In dit nummer staat nogal het een en ander over voorlichting. Daarmee wordt vooral bedoeld de voorlichting die iets van propaganda in zich heeft, al bedoelen we geen reclame. We willen onder meer maar wel zo spoedig mogelijk voorlichting geven die tot versterking en vergroting van ons apparaat en ledental leidt. Daar wordt terecht zwaar aan getild. Het meesterschap is aan de eenvoud kenbaar. Daarvan geeft het volgende een voorbeeld. Voorlichting over ons werk aan de hulpzoekenden is in sommige gevallen meer een zaak van een positieve sociale instelling dan van diep gravende kennis. Hieronder volgt een stukje dat wij aantreffen in het Haagse blad 'De Posthoorn' van 21.1.1965.

Mag ik even ...?

U kijkt, alsof u het niet helemaal naar uw zin heeft...! Er zijn dingen die u hinderen, is het uw huis?

De buurt misschien? U heeft moeilijkheden met de kinderen? Eigenlijk kunt u niet precies zeggen wat het is, maar alles loopt u de laatste tijd tegen. Het is moeilijk om de eindjes aan elkaar te knopen, de verstandhouding met uw man is ook niet meer zoals het geweest is... enfin, het begint u allemaal een beetje over het hoofd te groeien. En als de buurvrouw... Hoe komt het? U zoudt het allemaal graag anders willen, maar u kunt de weg terug niet meer vinden? Maar u weet misschien niet, dat er mensen zijn die u kunnen helpen om dit onbehagen de baas te worden?

Natuurlijk, het valt niet mee om al deze bezwaren, die men eigenlijk niet eens goed omschrijven kan, aan een wildvreemde te vertellen, maar raapt u eens alle moed te zamen en trekt de stoute schoenen aan. Het is ook niet prettig om naar een dokter te gaan, maar iedereen weet, dat als je daarmee te lang wacht, de ziekte alleen maar erger wordt. Zo is het ook met die persoonlijke moeilijkheden. Daaraan kan best iets gedaan worden als men er maar snel bij is.

Achteraf zult u zeggen: 'Fijn, dat ik die stap toen genomen heb!' Praat u eens met een van de maatschappelijk werk(sters) van 'Humanitas', hun spreekuren zijn als volgt: in het Bureau, Oranjeplein 40, op maandag- en donderdagavond van half 7 tot half 8; in het Groene-Kruisgebouw, Oosterheselenstraat 192 op donderdagochtend van 10 tot 11 uur.

Affiche voor collectes

Er is een affiche gereedgekomen die collecterende afdelingen van Humanitas kunnen gebruiken als raambiljet. De uitvoering van deze affiche is goed geslaagd. Hij trekt zeer de aandacht en is nog mooi ook. Op een strook onderaan kan de afdeling plaatselijke gegevens over de collecte laten drukken, schrijven of plakken. De affiche is bij het Centraal Bureau verkrijgbaar à f 0,40 per stuk.

In 1964 bestond de stichting 'Gelderland' 25 jaar

De Stichting Gelderland, één der eerste provinciale organen voor maatschappelijke opbouw, heeft in september jl. haar 25ste verjaardag gevierd. De daarbij betoonde bescheidenheid weerhoudt Humanitas niet om deze jubilaris van harte geluk te wensen en te danken voor zijn activiteiten, die ook aan onze vereniging en haar werk ten goede kwamen. Dit Gelderse opbouworgaan timmert niet aan de weg, zodat vele Humanitasleden — ook in Gelderland — weinig zullen weten van deze krachtcentrale voor het maatschappelijk werk. Hier komen de draden van het bijzonder ingewikkelde netwerk samen, hier wordt onderzoek verricht, rapporten samengesteld, adviezen gegeven, plannen gemaakt, bemiddeling verleend en plezierig gewerkt op een zodanig aanstekelijk-stimulerende manier, dat het een interessant studie-object zou zijn voor bollebozen op het gebied van stijging der arbeidsproductiviteit. Misschien heeft u wel eens gehoord of gelezen over de nu al 10 jaar herhaalde 'lezing- en filmcyclus' die de stichting organiseert voor maatschappelijk werkers en bestuurders,

of over de zgn. 'Gelderse dagen' met informatie over gerepatrieerdenzorg (1952), over de 'kinderwetten' (1955), over gezinsverzorging (1958), of lezingen voor directies van bejaardentehuizen; we doen maar een greep! Belangrijker nog dan dit voorlichtingswerk is het fungeren als instelling voor sociaal onderzoek; er zijn rapporten verschenen van landelijke bekendheid over bejaardensciënten, over leetuurvoorzieningen voor zgn. 'immobielen' en — recent — over de tijdsbesteding van maatschappelijk werkers. U begrijpt wel, dat hieruit belangrijke adviezen verkregen worden voor de uitvoering en organisatie van ons werk, adviezen die steunen op verantwoord onderzoek, dat alleen door een stevige samenwerking van overheid én 'zuilen' binnen ons bereik komt. Primeurs van de eerste orde, zoals het toezicht op rust- en verpleeghuizen in Gelderland (lang vóór de wettelijke regeling) hebben dit opbouworgaan extra-bekendheid gegeven. Consulanten voor maatschappelijk opbouwwerk zijn gedetacheerd bij de

regionale welzijnsstichtingen (N.W.-Veluwe, Rivierengebied, Oost-Gelderland); twee M.W.-adviseurs verlenen bemiddeling op het gebied der revalidatie.

Het bestaan van dit actieve opbouworgaan, in welks bestuur en commissies naast de instellingen van confessionele zijde ook Humanitas is vertegenwoordigd, is voor ons gewest een rijk bezit.

K. W.

VAN MENS TOT MENS

Ledenorgaan van
de Vereniging voor Maatschappelijk
werk 'HUMANITAS'

Redactie:

C. M. Swiebel, H. v. Schaalk,

Administratieadres:

J. W. Brouwerstraat 16, Amsterdam-Z.

Postgiro 582000, telefoon 739444